

Ідея проведення круглого столу виникла не випадково. Обумовлено це тим, що віктимологічна проблематика, яка активно використовується й розвивається в рамках кримінологічної теорії та практики ідентифікується як багатофункціональний індикатор, який, з однієї сторони, відображає реальний рівень злочинності в країні, а з іншої, є емпіричною основою для розробки та удосконалення заходів щодо усунення негативних її тенденцій.

Незважаючи на дефіцит статистичної інформації, віктимологічна проблематика загалом, у тому числі питання захисту жертв злочинів, завжди викликала інтерес вчених у галузі кримінології, кримінально-виконавчого та кримінального права. Розглядалися різні прикладні аспекти, що стосуються жертв, будувалася віктимологічна теорія профілактики, поступово формувалися підходи до вирішення питань пов'язаних із дослідженням потерпілих.

У збірнику, підготовленому на матеріалах круглого столу вченими-науковцями, здобувачами, магістрами та слухачами проводиться аналіз загально-теоретичних та прикладних питань віктимологічної профілактики. Значну увагу присвячено, передусім, з наступних проблем: щодо надання допомоги жертвам крадіжок та грабежів, статевих та насильницьких злочинів, злочинів, учинених проти осіб похилого віку та неповнолітніх. Зокрема, в збірнику проаналізовані питання, що стосуються зарубіжному досвіду Грузії та Республіки Білорусь із захисту жертв насильства в сім'ї.

Значна частина доповідей присвячена питанням, пов'язаним з нормативно-правовим регулюванням індивідуальної віктимологічної профілактики злочинів серед неповнолітніх, загальносоціальному віктимологічному запобіганню злочинам у місцях позбавлення волі, віктимологічним аспектам захисту жертв від незаконної торгівлі органами і тканинами людини тощо.

Пріоритет викладеного - стислість та інформативність, адже, у віктимології ще чимало питань залишаються спірними. Тому автори намагалися висловити різні погляди на зазначену проблематику. Своєрідність і певна актуальність зібраного матеріалу дають підставу сподіватися на досить широкі можливості його використання на практиці, в науково-дослідній роботі, а також у діяльності державних та громадських структур, що спрямовані на захист жертв злочинних посягань.